

タイ語訳 日本語学 学術用語 200語 (一部、第一次原稿)
ソムピット・キャアコップチャイ氏訳 (学習院大学大学院生、2005年9月作成)、
安部清哉 指導・編

- 1 あて字 ateji ตัวคันจิที่ไม่ตรงกับคันจิ
- 2 あめつち ametsuchi กลอนที่ใช้คันคะนะ 48 ตัวแต่งโดยไม่ซ้ำกัน
- 3 異音 iony
 หน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงที่จะกลับมาเป็นหน่วยพื้นฐานของเสียงเดียวกัน
- 4 イ音便 ionbin ปรากฏการณ์ที่พยางค์ของ ki . gi . shi . ri กลายเป็น i
- 5 位相 iso คำที่มีลักษณะพิเศษ
 แตกต่างไปตามชนชั้นหรือกลุ่มคนซึ่งมีพื้นฐานทางด้านเพศ อายุ
 ชนชั้น วรรณะ อาชีพ ต่างกัน
- 6 異体字 itaiji ตัวคันจิและตัวคะนะที่ไม่ใช่ตัวมาตรฐาน
- 7 忌詞 imikotoba คำที่ถูกเลี่ยงไม่ใช้เนื่องจากความหมายไม่ดี
 หรือคำที่ใช้แทนคำต้องห้ามนั้น
- 8 いろは歌 iroha uta เพลงที่ใช้ตัวคะนะ 47 ตัว ไม่ซ้ำกันแต่ง
- 9 ウ音便 uonbin ปรากฏการณ์ที่พยางค์ของ ku . gu . hi กลายเป็น u
- 10 受け手尊敬 uketesonkei (kenjougo) คำถ่อมตัว

- 11 絵双紙 ezoushi kawaraban พิมพ์กระเบื้อง
- 12 欧文直訳体 oubunchokuyakutai
รูปแบบการแปลแบบโดยตรงจากภาษาตะวันตก
- 13 往来物 ouraibutsu รวมตัวอย่างจดหมาย
ภายหลังมาเป็นแบบเรียนเพื่อการศึกษาของชาวบ้าน
- 14 乙類 otsurui ชื่อเรียกเพื่อใช้แยกพยางค์เป็น 2 กลุ่ม
ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของการใช้ตัวคะนะ ในสมัย
โบราณ
- 15 男手 otokode ตัวคันจิ
- 16 踊り字 odoriji เครื่องหมายซ้ำคำของตัวคันจิหรือคะนะ
- 17 音韻 onin เสียงแบบนามธรรมที่มีหน้าที่ในการสื่อสารของภาษานั้นๆ
- 18 音節 onsetsu
หน่วยเสียงที่หน้าหลังของมันไม่มีการตัดคำหรือกลุ่มของหน่วยเสียงย่อย
19. 音素 onso
หน่วยที่เล็กที่สุดในโครงสร้างของเสียงของภาษาที่เกี่ยวกับความหมาย
- 20 女手 onnade ตัวฮิราคะนะ
- 21 外来語 gairaigo ภาษาที่มาจากภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาจีน
- 22 返点 kaeriten เครื่องหมายที่แสดงเมื่ออ่านกลับหลังในการอ่าน
kambun
- 23 係り結び kakarimusubi การใช้คำช่วยในภาษาโบราณ

- 24 確定条件 kakuteijouken รูปแบบการใช้เงื่อนไขที่เป็นเรื่องจริง
หรือเรื่องที่แน่นอน
- 25 角筆 kakuhi เครื่องเขียนที่ทำจากงาช้างหรือไม้ไผ่
ตรงส่วนปลายจะเหลาให้แหลม แล้วเขียน
ลงบนกระดาษทำให้กระดาษขุ่น
- 26 雅語 gago คำที่ดงาม ถูกขัดเกลาแล้ว
- 27 上方語 kamigatago ภาษาที่ใช้ในเขตเกียวโต , โอซาก้าในสมัยเอโดะ
- 28 漢字仮名交じり kanjikanamajiribun
ประโยคที่ผสมกันระหว่างคันจิกับคะนะ
- 29 漢文訓読体 kanbunkundokutai รูปแบบการอ่าน kanbun
ด้วยวิธีการอ่านแบบญี่ปุ่น (kunyomi)
- 30 聞き手尊敬 kikitesonkei คำสุภาพ (teineigo)
- 31 記録体 kirokutai hentaikambun
- 32 金石文 kinsekibun คำที่สลักไว้บนเครื่องโลหะหรือเครื่องหิน
- 33 句読点 kudokuten เครื่องหมายจบประโยค 「。」
กับเครื่องหมายคั่นประโยค
- 34 敬語 keigo วิธีการพูดแบบพิเศษเพื่อแสดงความเคารพ
ซึ่งเป็นลักษณะตายตัวของสังคม
- 35 訓令式 kunreishiki การสะกดแบบตัวโรมันชนิดหนึ่ง
- 36 謙讓語 kenjougo วิธีการพูดถ่อมตนเอง
ให้เกิดเกียรติแก่ผู้ที่กล่าวถึงและการกระทำของผู้ที่กล่าวถึง

- 37 現代仮名遣い gendaikanazukai การใช้คะนะที่แจ้งเมื่อปี 1986
- 38 甲類 kourui ชื่อเรียกเพื่อใช้แบ่งพยางค์เป็น 2 กลุ่ม
ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของการใช้ตัวคะนะ
ในสมัยโบราณ
- 39 国字 kokuji ตัวคันจิที่ญี่ปุ่นสร้างขึ้น
- 40 五十音図 gojuuonsu ตารางตัวคะนะ ซึ่งแนวนอนเป็นพยัญชนะ
แนวตั้งเป็นสระ
- 41 混種語 konshugo คำผสมระหว่างคำที่มีชนิดของคำที่ต่างกัน
- 42 再読 saidoku การอ่านคันจิซ้ำ 2 ครั้ง ในการอ่าน kambun
- 43 捨て仮名 sutegana (okurigana)
ตัวคะนะที่เขียนเพิ่มเมื่อเขียนตัวคันจิกับตัวคะนะ
- 44 清音 seion พยางค์ที่ไม่ใช้เสียง dakuon และ handakuon
- 45 正音 seion เสียงตัวคันจิ
- 46 促音便 sokuonbin ปราบกฎการณ์ที่พยางค์ของ chi . ri
เปลี่ยนเป็นเสียงรวบเสียง 「tsu」
- 47 俗語 zokugo คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน , คำธรรมดา
- 48 尊敬語 sonkeigo วิธีการพูดยกย่องกริยาของฝ่ายตรงข้าม
- 49 待遇表現 taiguuhyougen คำพูดที่เป็นไปตามสถานภาพทางสังคมของคู่สนทนา
- 50 濁音 dakuon พยางค์ของแถว ga . za . da . ba

65 よみくせ yomikuso

การอ่านแบบเฉพาะดั้งเดิมเมื่ออ่านงานประพันธ์เก่าๆ

67 ルビ rubi

ตัวหนังสือแสดงเสียงอ่านของตัวคันจิ

67 和語 wago

คำญี่ปุ่น

68 和文体 wabuntai

รูปแบบประโยคที่ใช้เฉพาะตัวคณะกับคำญี่ปุ่น
(ไม่ใช่คันจิ)

69 フコト点 wokototen

เครื่องหมายที่ใช้ใน kanbun

70 東鑑体 azumakagamitai

การเขียนแบบ hentaikambun ชนิดหนึ่ง

71 受身 ukemi

รูปถูกกระทำ(-rareru)

72 江戸語 edogo

ภาษาที่ใช้ที่โตเกียวในสมัยเอโดะ

73 御伽草子 otogisoushi

เรื่องสั้นแนวนิทานคติสอนใจสมัยมุโรมะจิ

74 雅俗折衷文 gazokusecchuubun

พื้นส่วนใหญ่เป็นwabunปนคำสแลง
คำอื่นๆ

75 擬古文 gikobun

รูปประโยคที่เขียนเลียนแบบรูปประโยคในสมัยโบราณ

76 軽卑語 keihibun

การใช้การพูดลักษณะดูถูกคู่สนทนาหรือบุคคลที่สาม

77 齋宮忌詞 sainomiyaimikotoba

คำที่ถูกเลี่ยงไม่ใช้เนื่องจากความหมายไม่ดี

หรือคำที่ใช้แทนคำต้องห้ามในsainomiyaที่iseiโบราณ

ณ

78 詞 shi คำที่แสดงความแตกต่างระหว่างsubject

กับobjectซึ่งแสดงเรื่องราวแบบobjective conceptive

79 辞 ji คำที่แสดงท่าทีของผู้พูดและจะแสดงความคิดเห็นนามธรรมเมื่อรวมกับ shi

80 使役 shieki รูปให้กระทำ (-saseru)

81 準体助詞 juntaijoshi

คำช่วยที่ติดกับนามคำและอื่นๆซึ่งทำหน้าที่ให้ทั้งกลุ่มคำนั้นเป็นคำนาม

82 抄物書 shoumotugaki การเขียนคั่นใจโดยย่อเขียนเพียงส่วนหนึ่งเช่น ↑
↑ (懺悔)、

83 絶対敬語 zettaikeigo keigoตายตัวไม่ว่าใครพูด

สถานการณ์ใดที่ใช้กับจักรพรรดิ เทพเจ้า

84 素材敬語 sozaikeigo keigoที่ผู้พูดใช้สำหรับบุคคลที่พูดถึง

85 戦場詞 sennjoushi คำที่ใช้ในสนามรบเท่านั้นในศตวรรษที่16

86 人称代名詞 nishoudaimeishi คำสรรพนาม

87 法語 hougou คำเทศน์ง่ายๆ

88 遊女ご yuujogo คำที่ผู้หญิงขายบริหารในสมัยเอโดะใช้ เช่น 「わちき

(私)」「ありんす(あります)」หรือเรียกว่า 遊里詞 yuurigo

付属語 fuzokugo คำที่ใช้เดี่ยวไม่ได้ ใช้ต่อกับ jiritsugo ทำหน้าที่ไวยากรณ์

เช่น 「たい、ます、です」

90 自立語 jiritugo คำเดี่ยวที่ใช้เป็นภาคประธาน ภาคกริยา เช่น 「虹、歌う」

- 91 体言 taigen คำนาม สรรพนาม
- 92 用言 yougen กริยา คำขยาย
- 93 可能動詞 kanoudoushi กริยาแสดงความสามารถ
- 94 継続動詞 keizokudoushi กริยาที่แสดงการกระทำต่อเนื่อง
- 95 瞬間動詞 shunkandoushi กริยาที่แสดงการกระทำชั่วขณะหนึ่ง
- 96 補助動詞 hojodoushi กริยาที่ต้องใช้ร่วมกับกริยาหลักเพื่อแสดงความหมาย
เช่น 「やってみる」「おいていく」
- 97 近称 kinshou คำสรรพนามที่ชี้สิ่งที่อยู่ใกล้กับผู้พูด 「こ」「これ」「ここ」
- 98 中称 chuushou คำสรรพนามที่ชี้สิ่งที่อยู่ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง 「そ」「それ」「そこ」
- 99 連用形 renyoukei รูปที่ต่อกับกริยาหรือคำขยาย เช่น 「咲き」ของ 「咲き散る」.
- 100 終止形 shuushikei รูปจบประโยค เช่น 「咲く」ของ 「花が咲く」
- 101 連帯形 rentaikei รูปที่ต่อกับคำนาม สรรพนาม เช่น 「咲く」ของ 「咲く花」
- 102 假定形 kateikei รูปแสดงเงื่อนไข เช่น 「行け」ของ 「行けば」
- 103 命令形 meireikei รูปคำสั่ง
- 104 格助詞 kakujoshi คำช่วย 「ガ、の、を、に、で、へ、と、から、まで、より」
- 105 副助詞 fukujoshi คำช่วย 「の、だけ、、ぐらい、など、なんか、ほど、まで、さえ、
ずつ」ที่เชื่อมคำนาม กริยา คำขยาย
- 106 並立助詞 heiritsujoshi คำช่วย 「と、か、や」ที่เชื่อมเรียงคำนาม

107 接続助詞 setsuzokujoshi คำช่วยเชื่อมประโยคกับประโยค

108 間投助詞 kantoujoshi 「ね」「さ」ที่ใส่คั่นประโยค

109 終止助詞 shuushijoshi

คำที่วางไว้ท้ายประโยคเพื่อแสดงความรู้สึกของผู้พูด 「よ、ね、ぞ、わ、せ、さ」

110 語幹 gokan รากของคำ ส่วนที่ไม่เป็นรูป เช่น waku

wakareba

111 語根 gokon (語基 goki) ส่วนของคำที่เป็นความหมายพื้นฐาน เช่น

คำว่า.waku เป็น gokon

112 語尾 gobi ส่วนที่ไม่ใช่ gokan ส่วนที่เปลี่ยนรูป เช่น waku

113 詞書 kotobagaki คำที่เขียนเพื่อแสดงวันที่ ฉาก

ของกลอนญี่ปุ่นก่อนเริ่มกลอน

114 候文 souroubun คำสุภาพที่ใช้ในภาษาเขียน 「ございます・ます」

ในจดหมายปัจจุบันไม่ใช่

115 言文一致 genbunitchi ภาษาเขียนที่ใช้ในภาษาพูด

116 混種語 konshugo คำศัพท์ที่รวมคำคนละชนิดไว้ด้วยกัน เช่น アルバイトす

る.รวมคำ raigo กับ wago

117 歌語 kago คำที่ใช้เวลาอ่านกลอนญี่ปุ่น

118 季語 kigo คำที่ใช้แสดงฤดูกาล ใช้กลอนไฮกุและอื่นๆ

119 和名 wamei ชื่อที่ใช้ในญี่ปุ่น

120 かけことば kakekotoba คำที่ 1 เสียง แต่มีหลายความหมาย 「ながめ」が「長雨」と「眺め」

121 枕詞 makurakotoba คำที่ใส่เพื่อทำให้กลอนสละสลวย
ที่มักพบในกลอนญี่ปุ่นชนิดหนึ่งส่วนใหญ่จะเป็น 5 เสียง เช่น 「あしひきの」「あらたまの」「たらちねの」

122 序詞 joshi เหมือน makurakotoba ต่างกันตรงที่ joshi ไม่จำกัดความยาวว่าต้องเป็น 5 คำ

123 隠語 ingo คำที่ใช้เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

124 隠喩 inyu การอุปมาอุปมัยโดยไม่ใช้การยกตัวอย่าง เช่น คำว่า 「...の如し」「...のようだ」. จะใช้คำอุปมานั้นเลย 「雪の肌」

125 慣用句 kanyouku ส่วน Idiom เช่น 「道草を食う」

126 擬人法 gijinhou วิธีใช้สำนวนหรือคำที่ไม่ใช้มนุษย์ แต่ใช้กริยาของมนุษย์

127 借用語 shakuyougo คำยืมจากต่างประเทศมาใช้เป็นคำของประเทศตน

128 下町言葉 shitamachikotoba คำที่ใช้ในย่านชุมชน พ่อค้าในโตเกียว
ในเขต 下谷・浅草・神田・日本橋・深川

129 山の手言葉 yamanotekotoba คำที่ใช้ในย่าน shijuku bukyo

130 上方言葉 kamigatakotoba คำที่ใช้ในแถบ Kyoto Osaka

ในสมัย edo

131 琉球言葉 ryokyukotoba ภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในแถบ okinawa

132 言語地図 gengochizu แผนที่แสดงเขตที่แบ่งตามภาษา (ท้องถิ่น)

133 言語地理学 gengochirigaku

สาขาหนึ่งของการวิจัยทางภาษาท้องถิ่นที่ใช้แผนที่แบ่งเขตในการแบ่งภาษา

134 和音 waon เสียงตัวคันจิแบบญี่ปุ่น

135 呉音 goon เสียงตัวคันจิชนิดหนึ่งซึ่งเป็นเสียงในแถบตอนใต้ของจีน

ใช้เป็นคำที่ใช้ในพุทธศาสนา

136 漢音 kanon

เสียงตัวคันจิมาตรฐานที่รับมาจากจีนของกลุ่มนักเรียนที่ไปเรียนที่จีนในสมัยนาระ

137 唐音 touon เสียงตัวคันจิที่รับมาจากจีน ใช้ในหมู่พ่อค้า พระ

138 宋音 souon เสียงตัวคันจิที่รับมาจากจีน ใช้สมัยราชวงศ์ซ่ง ซึ่งในสมัย

kamakura ประชาชนทั่วไปก็ใช้กัน 「行」→「アン」

139 重箱読み juubakoyomi การอ่านคำตัวคันจิของตัวที่ตัวแรกอ่านด้วยเสียง on

ตัวหลังอ่านด้วยเสียง kun 「団子」「だんご」

140 湯桶読み yutouyomi การอ่านคำตัวคันจิที่ตัวแรกอ่านด้วยเสียง kun

ตัวหลังอ่านด้วยเสียง on

141 和訓 wakun การอ่านตัวคันจิด้วยเสียงญี่ปุ่น เช่น 「山」 เป็น 「ヤマ」

142 読点 touten เครื่องหมาย 「、」 เมื่อแบ่งประโยค

143 訓点 knten เครื่องหมายที่ใส่บนหรือรอบๆตัวคันจิใน kanbun 返り点・ヲコト

点) や仮名 (振り仮名・送り仮名)

144 正書法 seishohou วิธีการเขียนแสดงคำที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับในสังคม

เช่น จะเขียนตัว katakana ก็ต้องให้ถูกต้องตามหลัก

kanazukai

145 感情形容詞 kanjoukeiyoushi คำคุณศัพท์แสดงความรู้สึก เช่น 「うれしい」

ในบุรุษที่ 1.บุรุษที่ 3 ต้องใช้เพิ่ม 「らしい」「ようだ」

146 補助形容詞 hojokeiyoushi คำคุณศัพท์ที่ใส่เพื่อเพิ่มความหมาย เช่น 「痛くない」

「来てほしい」

147 情態副詞 joutaifukushi คำวิเศษณ์ที่แสดงสภาพ เช่น 「ゆっくり」「もう」「直接」「い

つも」

148 程度副詞 teidofukushi คำวิเศษณ์ที่แสดงระดับ เช่น 「かなり」「ますます

す」

149 陳述副詞 chinbjutsfukushi คำวิเศษณ์ที่ขยายภาคแสดง เช่น 「きっと」「全然」

「ぜひ」「なぜ」

150 助動詞 jodoushi (auxiliary verb)

คำที่ใช้หน้าคำกริยาอื่นเพื่อแสดงภาคกาล มาลาวาจก ฯลฯ (กริยาช่วย)

151 進行形 shinkoukei รูปต่อเนื่องของกริยา

152 代名詞 daimeishi สรรพนาม

153 動詞 doushi กริยา

154 品詞 hinshi ชนิดหน้าของคำ เช่น นาม กริยา

155 副詞 fukushi คำวิเศษณ์

- 156 他動詞 tadoushi สกรรมกริยา
- 157 自動詞 jidoushi อกรรมกริยา
- 158 アイヌ語 ainugo ภาษาไซเบเรียโบราณชนิดหนึ่ง
- 159 アクセント akusento ความสัมพันธ์ของเสียงสูงต่ำ ,
เบ้าหนักที่ตายตัวตามภาษาในสังคม
- 160 音位転倒 onitentou การเปลี่ยนของพยางค์หรือหน้าหลังพยางค์
- 161 仮名 kana ตัวอักษรที่เกิดจากตัวคันจิ
- 162 仮名遣い kanazukai วิธีการใช้ตัว kana เมื่อเขียนภาษาญี่ปุ่น
- 163 仮名文 kanabun ประโยคที่เขียนด้วยตัว kana
- 164 漢語 kango คำที่ยืมมาจากภาษาจีนโบราณ
- 165 漢字文 kanjibun ประโยคที่เขียนด้วยตัวคันจิเท่านั้น
- 166 キリシタン資料 kirishitan shiryou
เอกสารที่บาทหลวงคาร์ทอลิกในศตวรรษที่ 16
ตอนปลายจนถึงศตวรรษที่ 17 ตอนต้นเขียน
- 167 廓言葉 kuruwakotoba คำที่หญิงนางรมใช้ในสมัยเอโดะ
- 168 訓仮名 kungana ตัว manyougana
ที่เขียนโดยใช้ตัวคันจิเสียงตามเสียงเดิมของคันจินั้น โดยไม่
เกี่ยวข้องกับความหมาย
- 169 語源 gogen รากคำของตัวคันจิ
- 170 語種 goshu ชนิดของคำ

171 異なり語数 kotonarigosuu

จำนวนรวมของคำในเอกสารที่จะนับตัวเดียวกันหนึ่งครั้งไม่ว่าจะเขียนกี่ครั้ง ก็ตาม

172 常用漢字 jyouyoukanji ตัวคันจิ 1945 ตัวที่ถูกกำหนดให้ในปี 1981

ให้เป็นตัวคันจิที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน

173 使用語彙 shiyougou คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

174 助数詞 josuushi ลักษณะนาม

175 女性言葉 joseikotoba คำที่ผู้หญิงใช้

176 女中言葉 jochuukotobanyouboukotoba คำที่ผู้หญิงในวังใช้ตั้งแต่

muromaji เกี่ยวกับปัจจัย 4

177 話し言葉 hanashikotoba

คำที่ใช้เสียงในการแสดงความหมายและเข้าใจ (ภาษาพูด)

178 文語 bungo ภาษาเขียน

179 武家言葉 bukekotoba คำที่ทหารใช้

180 真仮名 magana เกี่ยวข้องกับความหมายmanyougana

คำที่เขียนด้วยตัวคันจิตามเสียง

181 混交 konkou การที่คำใหม่เกิดจากการรวมคำ 2 คำ

โดยเอาคำมาเฉพาะบางส่วนเท่านั้น เช่น カタウマ.กับ.ラングルマ เป็น カタ
グルマ

182 状態可能 joutaikanou

สำนวนแสดงความสามารถที่สภาพการณ์เป็นตัวกำหนดว่ากริยาหลักจะเป็นไปได้หรือไม่
เช่น 「明るいかから字が読める」 สภาพที่สว่างทำให้การอ่านเป็นไปได้

- 183 シラビーム方言 shinrabiimu hougen ภาษาท้องถิ่นที่ไม่นับเสียง「っ」「ん」
เสียงยาวเป็น 1 เสียง จะนับรวมกับเสียงหน้าเป็นหนึ่งพยางค์
ในภาษา hokooou มีกลเสียงเหล่านี้หรือไม่ก็ออกเสียงสั้นขึ้น
- 184 ズーズー弁 zuuzuu ben
ภาษาท้องถิ่นที่ใช้ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาค
เหนือส่วนหนึ่ง จังหวัด shimana ซึ่งไม่แยกระหว่าง
シ กับ ス ジ กับ ズ チ กับ ツ
- 185 全国共通語 zenkokukyoutsugo ภาษากลางที่ใช้ร่วมกันทั่วประเทศ
ซึ่งภาษานี้เสียงจากโตเกียวปัจจุบันและขยายออกไป
ส่วนใหญ่เรียกว่า kyotsugo
- 186 前鼻音 zenbion เสียงนาสิกที่ออกเสียงเบาๆ
ระหว่างสระพยางค์แรกกับพยัญชนะของพยางค์หลังนี้ เช่น
เสียง yuusoi เป็น ハング
ของภาษาท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 187 能力可能 nouryokukanou
สำนวนแสดงความสามารถที่ความสามารถของกริยาหลัก
เป็นตัวกำหนดว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ เช่น 「私は泳げ
る」. จะว่ายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถของกริยา
- 188 神代文字 jindaimozi อักษรโบราณสมัยยุคเทพเจ้า
- 189 真名本 manabonn หนังสือที่เขียนด้วยตัวคันจิเท่านั้น
- 190 楷書 kaisho อักษรคันจิตัวพิมพ์
- 191 行書 gyousho อักษรคันจิระหว่างตัวพิมพ์กับตัวหวัด

- 192 草書 sousho อักษรคันจิตัวหวัด
- 193 横書き yokogaki การเขียนแนวนอน
- 194 縦書き tategaki การเขียนแนวตั้ง
- 195 宣命書き senmyougaki การเขียนโดยเขียนรากคำ (stem) ด้วยตัวใหญ่ และเขียนคำช่วย กริยาช่วยด้วยตัวเล็ก
- 196 分かち書き wakachigaki การเขียนโดยเว้นช่องว่างระหว่างตัวอักษร
- 197 音がな onkana ตัว kana ใน manyougana ที่เขียนโดยใช้เสียง on ของตัวคันจิสะกด
- 198 訓がな kunkana ตัว kana ใน manyougana ที่เขียนโดยใช้เสียง kun ของตัวคันจิสะกด
- 199 草がな soukana ตัวหวัดของตัว manyougana
- 200 歴史的仮名遣い rekishitekikazukai การสะกดตัว kana
โดยไม่ออกเสียงตามการสะกดตัว kana ปัจจุบัน
แต่ตามแบบโบราณ
- 201 上代特殊仮名遣い joudaitokushukanadukai การสะกดแบบพิเศษของตัว kana ในสมัยนาระ
- 202 略字 ryakuji ตัวคันจิแบบย่อ เช่น
- 203 字画 jikaku เส้นของตัวคันจิ
- 204 偏旁冠脚 henboukankyaku โครงสร้างตัวคันจิ
- 205 偏 hen ตัวทางซ้ายของตัวคันจิ

206 旁 tsukuri ตัวทางขวาของตัวคันจิ